

Jako za KSČ! Ze snahy Bruselu omezit nošení zbraní má radost pouze Putin. Hynek udeřil

4.6.2024 - Jiří Hynek | Svobodní

Návrh novely zákona o zbraních, který je nyní ve Sněmovně, je téměř šikanózní. Myslí si to Jiří Hynek, prezident Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu České republiky a zároveň kandidát za Svobodné do Evropského parlamentu. „Trochu to připomíná dobu před rokem 1989, kdy bez souhlasu orgánů KSČ nešlo vlastnit ani loveckou kulovnici,“ zlobí se a upozorňuje na to, že také u nás se našla řada „rektálních alpinistů“, kteří podporují snahy unijních úředníků omezit možnost nošení střelných zbraní. „Tažení proti zbraním ve svých důsledcích zhoršuje obranyschopnost zemí Evropské unie. Jediný, kdo z toho může mít radost, je ruský prezident Putin,“ dodal Jiří Hynek.

Již v minulosti jsme byli svědky toho, jak se Evropská unie snažila zásadním způsobem zpřísnit pravidla, která se týkají zbraní. Můžete připomenout, o co šlo a jak tyto snahy skončily?

Evropští úředníci se dlouhodobě netají tím, že by byli nejraději, aby běžný občan neměl přístup ke střelným zbraním, ale ani k běžným sebeobranám prostředkům. Vzhledem k tomu, že nemají přímou pravomoc nad národní zbraňovou legislativou, používají plíživou skrytou metodu. Nejvíce viditelným krokem bylo zneužití teroristického útoku na redakci časopisu Charlie Hebdo v Paříži, ke kterému došlo 7. ledna 2015. To byla středa a hned následující pondělí, tedy 12. ledna, předkládá evropská komise návrh směrnice, která výrazně omezuje držení zbraní v zemích Evropské unie včetně omezení velikosti zásobníků, délky zbraně či zavedení kategorie nejvíce nebezpečných zbraní. Co si mám myslet o tom, že třetí pracovní den po teroristickém útoku evropský úředník předložil návrh evropské směrnice? Že to bylo již dávno připraveno a čekalo se na vhodnou příležitost? Nebo, že to byl totální paskvil? Jsem přesvědčen, že to byla kombinace obojího. Přes kvalifikovanou argumentaci odborné veřejnosti, která se téměř jako jeden muž postavila proti této regulaci, byl nakonec tento neodborný návrh prosazen. Bohužel se i u nás našla řada rektálních alpinistů, kteří toto omezení prosazovali. O odborné úrovni vypovídá jeden z jejich výroků: „Když to má zásobník jako banán, je to Kalašnikov.“ Takže si evropský úředník svoje prosadil, aniž by to terorismus v Evropě snížilo.

Existují v současné době nějaké indicie o tom, že by Evropská unie chtěla v tažení proti zbraním nějak intenzivně pokračovat? Pokud ano, co by to podle vás znamenalo?

Nejen indicie, tažení proti zbraním je neustále. Bohužel toto tažení se vede proti legálním zbraním. S těmi nelegálními si evropští komisaři neumí poradit. Černým humorem je to, že v době, kdy se v Bruselu horovalo za omezení práv držitelů legálních zbraní, tak bylo toto město největším překupnickým centrem vojenských zbraní pašovaných z Balkánu. Pro teroristy bylo určitě snazší si koupit nelegální plně automatickou vojenskou zbraň, než plnit podmínky pro získání zbrojního průkazu a pořizování legální zbraně, která ani nemůže být automatická. Tažení proti zbraním vytváří ve společnosti odpor proti nim a jejich držitelům. V celkovém důsledku se pak zhoršuje rekrutační schopnost do ozbrojených a bezpečnostních sil v členských zemích Evropské unie. Mladý člověk, který v životě nedržel v ruce ani vzduchovku a kterému je ve školách vštěpováno, že zbraně jsou něco fuj, se určitě později nestane profesionálním vojákem. Tažení proti zbraním ve svých důsledcích zhoršuje obranyschopnost zemí Evropské unie. Jediný, kdo z toho může mít radost, je ruský prezident Putin.

Především po událostech, jako byla například střelba na pražské Filozofické fakultě, se ve veřejném prostoru skloňují úvahy o zpřísnění podmínek, za kterých se lidé mohou dostat ke zbraním. Jak se na tyto úvahy díváte vy? Jsou oprávněné?

Vždy, když se stane něco tak tragického, jako bylo vraždění na Filozofické fakultě, musí se řešit, jestli nelze něčemu podobnému pro příště předejít. Bohužel se tato tragická událost začala využívat řadou lidí k politickému zviditelňování. A jako nástroj pro toto zviditelňování byli použiti ať už zasahující policisté či držitelé legálních zbraní. Je pochopitelné, že laická veřejnost po takovéto události diskutuje o podmínkách držení zbraní a jejich možnému zpřísnění. A mnozí lidé pak mají návrhy, které jsou sice dobře míněné, ale nedávají smysl. A politici místo toho, aby trpělivě vysvětlovali a snažili se zklidňovat, tak mnohdy přilévají olej do ohně. A někteří z nich měli takové nápady, nad kterými zůstával rozum stát.

Ministerstvo vnitra právě po událostech na Filozofické fakultě oznámilo, že se bude českou zbraňovou legislativou intenzivně zabývat. Děje se tak? A kudy se podle vás tyto kroky ubírají?

Odborníci v oblasti bezpečnosti už roky debatují o systému ochrany měkkých cílů, který u nás není na úplně nejlepší úrovni. Proto jsme jako Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu ve spolupráci s nimi připravili v loňském roce novou profesi „Koordinátor bezpečnosti veřejného prostoru“, jejíž vznik podpořily Svaz města obcí ČR a Svaz obecních a městských policíí ČR. Přesto ministerstvo vnitra tuto profesi odmítlo. Po tragické události jsem osobně psal ministru vnitra Rakušanovi a čekal jsem, že tuto iniciativu přivítá. Velkým zklamáním pro mě byla odpověď, z níž cituji: „... považuji zavedení nově navrhované profesní kvalifikace za nadbytečné.“ Jde o to, abychom podobným tragickým událostem předešli, nebo jde o honbu na legální držitele zbraní?

Návrh novely zákona o zbraních, který je nyní ve sněmovně, je téměř šikanózní. Pro mě je naprosto nepřijatelné zavedení možnosti domovní prohlídky bez souhlasu soudu, kterou de facto podle tohoto zákona lze provést. Či zavedení možnosti neudělit souhlas k držení zbraní uchazeči, který splnil všechny zákonné podmínky pro jejich držení. Trochu to připomíná dobu před rokem 1989, kdy bez souhlasu orgánů KSČ nešlo vlastnit ani loveckou kulovnici. A co se bude řešit příště, až někdo provede masakr jiným prostředkem, než je palná zbraň? Kdyby došlo k bombovému útoku, tak jako se stalo v roce 1990 na Staroměstském náměstí, omezíme pak občanům možnost nakupovat hřebíky, šrouby, matice a dusíkatá hnojiva? A budeme kontrolovat, zdali je doma nemají? Podle mě je lepší zajistit bezpečnost potenciálních cílů než pak řešit důsledky.

Jak v tomto ohledu hodnotíte práci ministra vnitra Víta Rakušana?

Chápu, že pro ministra Rakušana je nekomfortní být součástí současné, u veřejnosti dosti neoblíbené, vlády. Proto hledá způsob, jak si zajistit voliče na příští rok pro parlamentní volby. Ale problematiku zbraňové legislativy považuji za čistě odbornou záležitost nikoliv politickou. Tragická událost na Filozofické fakultě by neměla být využita k honbě za voličskými hlasy.

Hodně se mluví o tom, jak se v celém světě zhoršuje bezpečnostní situace, jak roste riziko terorismu nebo útoků aktivního střelce. Neměla by se podle vás proto vést debata o tom, jak posílit principy možné sebeobraný?

Posílení principu sebeobraný a výcvik občanů je naprosto správná cesta. Je to trend v celém civilizovaném a demokratickém světě. Některé země šly opačným způsobem a brání svým občanům pořizovat si sebeobrané prostředky. Například ve Velké Británii je zakázáno mít u sebe nůž, jehož čepel je delší než 7,62 cm. Schválně zkuste si to změřit. Dostanete se na možnost, mít u sebe pouze dětskou rybičku. Stejně tak je zakázáno mít i menší nůž, jehož čepel lze otevřít jednou rukou. Když

toto porušíte, můžete jít až na tři roky do vězení. V Německu žena, která si chce na svoji obranu koupit peřový sprej, musí před komisi, která posuzuje, jestli opravdu musí cestou z noční směny chodit přes ztemnělý park. V obou zemích tyto restrikce vedou pouze ke zvyšování kriminality. Jsem přesvědčen, že toto je cesta do pekla. Je nutno posilovat schopnost slušných občanů se bránit a umožnit jim tuto obranu. Ať už zákony, tak možností pořizovat si sebeobránné prostředky včetně zbraní. Každý násilník si musí být vědom, že jeho agresivní útok může být tím posledním v jeho životě.

Ale nejde jen o vlastní nošení zbraní. Vášně vzbuzovala také snaha zakázat používání olova, na což by doplatili jak myslivci a sportovní střelci, tak třeba rybáři. Co si o tom myslíte vy?

Omezování používání olova, které evropští úředníci maskují za ochranu přírody, je dalším z pokusů, jak lidem znepřístupnit zbraně. Náhrada olova v nábojích je buď neskutečně drahá či téměř nemožná. U malých ráží, jako jsou diabolky do vzduchovek či náboje do malorážky, náhrada olova podle mě není možná. Samostatnou kapitolou jsou brokové náboje. Tam, kde technicky olovo nahradit jde, bude cena bezolovnatého náboje násobně vyšší. Už dnes je střelectví hodně drahý koníček. Řada lidí si po úplném zákazu olova nebude moci návštěvu střelnice vůbec dovolit. A o to jde těm, co takové návrhy předkládají. Už dnes je zakázáno používat olovo v blízkosti mokřadů, což je podle stávajících předpisů pomalu každá louže. Kdyby ti, co se ohánějí ochranou přírody, byli skutečnými ochránci zvířat, tak by nedopustili náhradu olověných broků ocelovými. Kdo někdy viděl lov kachen ocelovými broky, tak ví, o čem mluvím. A zákaz olovnatých olůvek pro rybáře, tak to je snad z kapitoly: „Je potřeba ještě někoho naštvat“. Někdy mám pocit, že každé ráno úředník pracující v orgánech EU vstane a přemýšlí, jestli je ještě nějaká skupina lidí, kterým dosud neublížil. Pak sedne a vymyslí předpis. V pracovním mám kulku z bitvy u Slavkova, která proběhla v roce 1805. Před několika lety ji našli hledači s detektorem a věnovali mi ji. Olověná střela je krásně zoxidována a je na ní vidět, že za těch více než dvě stě let v zemi nikterak okolní přírodu neovlivnila.

<https://svobodni.cz/novinky/jako-za-ksc-ze-snahy-bruselu-omezit-noseni-zbrani-ma-radost-pouze-putin-hynek-uderil>